

Finlands svenska kyrkosångsförbund rf

Foto: Christine Tallberg

Advent

*Advent är här, och julen kommer snart.
Det är i vår förväntan kören tågar.
Ur mörkret växer under valvens bågar
en skön koral. Snart flödar ljuset klart.*

*Det bud som når oss klingar underbart,
men vi ser gatan i de ljus som lågar.
De skänker ändå lugn åt oss som frågar:
Vad är det liv som Gud åt oss har spart?*

*Vi hör en flöjtton eka långt i fjärran.
Är detta dånet som vi tillskrev Herran?
Den spröda klangen har en märklig makt.*

*Och genom alla rymder brusar sång:
En sagas dröm blev verklighet en gång.
Kring barnet håller julens ängel vakt.*

..
Evander

På insidorna:

<i>Biskopens hälsning Ordförandens ruta</i>	2
<i>Förbundsdirigentens spalt</i>	3
<i>Sekreterarens sida</i>	4
<i>Kyrkosångsfesten år 2010</i>	5
<i>Jack Mattsson in memoriam</i>	6-7
<i>Julhälsning</i>	8

Biskop Gustav Björkstrands hälsning

Det är en stor glädje för mig att hälsa alla kyrkosångsförbundets körer och deras medlemmar. Under mina besök i församlingarna har jag bland annat hört mig för om hur det står till med kyrkosången i respektive församlingar. Glädjande många församlingar har väl fungerande kyrkokörer, som berikar gudstjänst- och församlingslivet. Men det är också ett faktum att det inte är fallet överallt. På många håll har det blivit svårt att kunna fylla alla stämmor med goda sångare och i en del fall har körverksamheten helt enkelt upphört, alla ansträngningar till trots.

Vi vet alla att sången och musiken har en central plats i vårt andliga arbete. Martin Luther sade en gång att de under som våra ögon bjuder oss är mycket ringare än de under som vi blir varse genom våra öron. För Danmarks store psalmdiktare Nikolai Frederik Severin Grundtvig var det två saker som bar upp hela det andliga livet. Det var det levan-

de ordet och sången som var åhörarnas svar på det de hade hört.

Jag vill därför tillönska er framgång, glädje och välsignelse i ert viktiga arbete. Den hälsningen riktar jag till alla dirigenter, men

också till alla sångare. Hur körverksamheten utfaller beror i sista hand på alla körmedlemmarna. Det gäller inte bara själva utförandet, utan också den anda som råder i kören och de ansträngningar körmedlemmarna gör när det gäller att intressera nya medlemmar till köerna.

Om vi i Borgå stift vill ha ett rikt och mångsidigt gudstjänstliv så gäller det för oss att satsa på sången och musiken. Körsången behövs när församlingen firar fest, men vi behöver den också när olyckor och svårigheter drabbar oss. Det regelbundna, trogna arbetet ger det bästa resultatet och utgör också en garanti för att vi när vi behöver det har tillgång till den tröst och den glädje som kyrkomusiken mer än mycket annat kan skänka oss.

Gustav Björkstrand

Ordförandens ruta

Foto: Birgitta Sarelin

Vi lever nu mitt emellan två sångfester. Det är två och ett halvt år sen senaste sångfest i Mariehamn och två och ett halvt år, lite drygt, till följande fest som blir i Vasa-Korsholm. Senast hade vi gemensam fest med de sjungande barnen i vårt stift, nästa gång får vi sällskap av kyrkosångare från hela Norden. En stor förändring jämfört med tidigare fester är att det den här gången blir fest på hösten. Den tanken får vi börja vänja oss vid redan nu. När jag tänker på sångfest ser jag spontant vårgrönska för mina ögon, men nästa gång skall vi samlas i ruska-tid. Den främsta orsaken till den här förändringen är det nordiska samarbetet. Det relativt låga deltagarantalet i Oslo gjorde att man ställde sig tveksam till ännu en fest på våren. Däremot tog man mycket positivt

emot idén om att ordna en fest på hösten. Det är inte så många andra evenemang på hösten och så hoppas vi att en stor sångarsamling i slutet av september skall betyda någonting festligt att se fram emot efter sommarpausen och att den skall ge iver och inspiration inför ett nytt arbetsår.

Men just nu lever vi vardag. Jag har själv fått erfara hur sången just i vardagen kan vara både vilopaus och kraftkälla. Jag tror att det på ett särskilt sätt gäller den gemensamma sången. Vi får glädja oss åt våra kyrkokörer, åt att vi får sjunga tillsammans, åt att kyrkokören får vara en plats där vi blir omskött och där vi får sköta om varandra.

Åsa Wester-

Förbundsdirigentens spalt

Foto: Birgitta Sarelin

KRETSLOPPET KÖRIGÅNG!

Att sjunga i kyrkokör betyder väldigt olika saker för oss som är med, det är en aktivitet med många dimensioner. Så ska det vara. Jag vill gärna tala om kyrkosången i vårt förbund som ett tredimensionellt fenomen.

Kyrkokören ska ju först och främst berika gudstjänstlivet i hemförsamlingen och hjälpa alla som firar gudstjänst att våga sjunga. Vi ska alltså genom vår sång göra hela församlingen till en sjungande församling! Men det är både roligt och viktigt att samarbeta över församlingsgränserna, ibland är det också alldeles nödvändigt. Därför har vi kyrkosångskretsar i stiftets alla nio prostrier. Att delta i kretsens evenemang är kyrkokörens andra dimension, då det lokala blir regionalt. Det hela fullkomnas med den tredje dimensionen som vart femte år utgörs av våra kyrkomusikfester på stifts-

nivå, egentligen också på riksnivå. Den lokala och regionala kyrkosången blir en nationell kyrkosång!

Under den treårsperiod som nu ligger framför oss inför nästa kyrkomusikfest – som dessutom blir minst fyrdimensionell i och med att den samtidigt blir den tredje nordiska kyrkosångsfesten – kan vi tänka på dessa olika dimensioner genom att delta i KRETSLOPPET.

Kretsloppet – vad är det?

Det är bra att vara lokalpatriot, men ibland är det som sagt hälsosamt att ta några steg utanför de egna gränserna, åka till grannförsamlingen och träffa andra kyrkokörssångare. Kyrkosångsförbundet vill presentera en möjlighet för kyrkosångkretsarna att samlas till temadagar under de tre kommande åren, då förbundsdirigenten tillsammans med en eller flera resurspersoner får träffa kretsångarna kring ett särskilt tema. Då måste rubriken självfallet vara Kretsloppet!

Under åren 2007-2008 är Kretsloppstemat *Värda rösten – det är aldrig kört*. Åbolandskretsen hade en samling med det temat i våras med Susanne Westerlund som utbildare. Det handlade en hel del om röstvärd i allmänhet och vad som kan vara bra att tänka på om och när man upplever att rösten inte riktigt håller. Susanne gav många praktiska tips och övningar som vi som var med kunde ta med oss hem. Susanne är villig att fortsätta som utbildare under 2008, så det går bra att höra sig för om en temadag. Pedersöre kretsen har anmält intresse för hösten 2008.

Följande tema under åren 2008-2009 lyder *Den flexibla kören*. Tanken är då att innehållet ska vara lika flexi-

belt som rubriken, men i huvudsak ska vi då fokusera på det faktum att våra körer ser väldigt olika ut och att resurserna varierar. Man har inte alltid möjlighet att använda "vanlig" SATB-repertoar, utan måste kanske begränsa sig till två- eller trestämmighet. Vad kan man sjunga i en mindre grupp? Hur kan man använda kyrkorummet mer flexibelt? Skulle vi någon gång våga oss på att släppa noterna? Kanske testa på lite mindre traditionell repertoar? Stiftssekreterare Jan är här en av resurspersonerna med sin stora erfarenhet av "flexibelt" sjungande.

Det tredje temat saknar än så länge rubrik, men kunde kanske lyda *Vägen till sångfesten*, eftersom vi då ska samöva repertoaren till den nordiska kyrkosångsfesten. Denna gång kommer vi inte att ha ett stort beställningsverk, utan i stället beställa nya psalmarrangemang från alla nordiska länder, t.o.m. i symfoniskt format! Vi kommer kanske också att återanvända något från tidigare fester, i bästa kretsloppsanda.

Under alla dessa temadagar ska vi säkert också pröva på en del repertoar som man kan använda när man vill vara riktigt lokal igen därhemma.

Diskutera gärna detta i kretsarna och ta kontakt med mig på adressen dag-ulrik.almqvist@evl.fi eller tfn 040-7018294 så att Kretsloppet kan rulla igång genom hela vårt förbund. Att sjunga i kyrkokör har hur många dimensioner som helst!

Dag-Ulrik Almqvist
förbundsdirigent

Sekreterarens sida

Jan Hellberg

- Född 1964 i Karis; uppvuxen i Tyskland, Schweiz och Papua Nya Guinea samt i Grankulla; senare bosatt i Helsingfors, i Esbo och sedan 1999 i Karis
- Studier:
  - ◊ 1983-93 musikpedagogik på Sibelius-Akademien
  - ◊ 2000– påbyggnadsstudier i musikvetenskap vid Åbo Akademi, med forskning om musiklivet inom Evangelisk-Lutherska kyrkan i Namibia
- Lärare:
  - ◊ klarinett: Kari Kriikku
  - ◊ körledning: Matti Hyökki, Eric-Olof Söderström m.fl. på Sib. Ak., inflytanden av Anders Nyberg, Per Oddvar Hildre och många fler ute i världen, en mästar kurs med Eric Ericson
  - ◊ komposition och arrangering: självlärd med otaliga olika influenser, t.ex. Duke Ellington
  - ◊ musikutnologi/musikantropologi: Pirkko Moisala m.fl.
- Tjänster:
  - ◊ programchef för musikutbildningen vid Lärkulla-stiftelsens folkakademi 1996-2003
  - ◊ stiftssekreterare för gudstjänstliv och musik vid domkapitlet i Borgå stift 1.1.2007–
- Skrivit en lång rad arrangemang och kompositioner – mest för kör, ibland för blåsare och andra instrument – oftast som beställningsverk för olika körer, men också för musikskolor, för församlingar och för kyrkans finnspråkiga propriemusik-projekt
- Är eller har varit dirigent för:
  - ◊ Furahakören – medlem 1982–, vice-dirigent 1983-87, dirigent 1987–
  - ◊ sånggruppen Octopus 1982-1994 (inte dirigent, men medlem och arrangör-kompositör)
  - ◊ Hämeäläis-Osakunnan laulajat 1998-2000
  - ◊ Lärkullas kör 1993–
  - ◊ En ny ungdomskör i församlingarna i Raseborgsområdet 2007–
  - ◊ Dessutom dirigentvikarie i bl.a. Chorus Sanctae Ceciliae, Akademiska Damkören Lyran, Västnyländska Kammarkören och Ekenäs ungdomskör
- Gift med Liisa Hellberg 1992–
- Barn: Toivo f.1994, Anna f.1996, Maria f.2000, Ellen f.2005

I Körbladet 2006/1 presenterades den då nya förbundsordföranden Åsa Westerlund och den likaså nytillträdde förbundsdirigenten Dag-Ulrik Almqvist. Nu står jag, som varit er förbundssekreterare sedan senaste årsmöte, i tur att presentera mig. I rutan intill kan man läsa fakta om mitt tidigare och nuvarande liv. Här vill jag dela ytterligare några tankar:

Min väg till att vara musiker i kyrkan på heltid, trots att jag är musikpedagog och inte kyrko-musiker till min grundutbildning, har i högsta grad gått via körmusiken. Jag kan inte tänka mig vare sig mitt eget liv eller kyrkans liv utan körmusiken. Kören har kallats församlingens övade del, och i gudstjänsten skall den både hjälpa hela församlingen att sjunga och framföra de delar av helheten som kräver särskild övning. Dessutom tycker jag att en kör ofta känns som en församling också i sina andra sammanhang: i en konsert till-sammans med sin publik, och till och med skild för sig på en körövning. Så ni, kära körsångare, är en ovärderlig resurs för vår kyrka! Ni har upplevt hur vi förenas av Anden till ett helt som är större än delarna, till en sjungande församling, och kan därigenom hjälpa andra att stiga in i den helheten.

Inom körlivet i vårt stift har jag blivit känd för "alternativa" stilar, t.ex. afrikansk och annan "etnisk" musik samt jazzinspirerad musik med eller utan kompgrupp. Samtidigt som jag gärna för vidare sådan musik är jag lika intresserad av kyrkans konstmusikaliska tradition. Jag har ju vuxit upp med den, och jag ser andra stilar inom kyrkans musik som komplement till den, inte som konkurrenter. Jag tycker att vi fortfarande har en hel del outforskat också inom konstmusiken, särskilt inom dess äldsta och nyaste tidsperioder. Vi får gå på upptäcktsfärd i tid och rum, och berika vår repertoar och vårt andliga liv med impulser både från vår egen konstmusiks olika tids-åldrar och från andra kultu-

rer – inklusive vår egen ungdomskultur.

Till sist några praktiska ärenden från er förbundssekreterare:

- OBS! Förbundets adress är numera min arbetsadress:
Finlands svenska kyrkosångs-förbund
(Förbundssekreterare Jan Hellberg)
c/o Stiftsgården Lärkulla
Lärkullavägen 22
10300 Karis
Telefon: (019) 2757221, 040 8362213
Fax: (019) 2757221
E-post: jan.hellberg@evl.fi

- Förbundets hemsidor kommer att förnyas helt! Vi har engagerat Linnea Ekstrand för att ge sidorna ett nytt utseende. Sidorna kommer också att utökas med tanke på informationen om kyrkosångsfesten 2010, och de kommer att få en ny webbadress. I väntan på de nya sidorna kan du gå in på de nuvarande sidorna, som finns på <http://www.evl.fi/borga.stift/fsk/> och innehåller en hel del nyttig information.

- Kyrkosångsförbundets förtjänstecken beställs av förbundssekreteraren, d.v.s. av mig. Beställningen måste nå mig minst en månad innan den tänkta utdelningsdagen! Blanketten (den fås av mig) skickas först till den egna kyrkosångskretsen, sedan till förbundsstyrelsen (= till mig). Förtjänsttecknet beviljas för minst 20 års aktivt deltagande i en medlemskör.

- Jag redigerar Körbladet, men jag skall inte författa allt som står i det. Artiklar, tips och idéer till Körbladets innehåll tas tacksamt emot!

Jan Hellberg

Finlands svenska kyrkosångförbunds nästa sångfest,
den 16:e allmänna finlandssvenska kyrkomusikfesten,
utgör samtidigt
den 3:e Nordiska Kyrkosångsfesten!

Fakta om festen:

- Datum: torsdag 23.9-söndag 26.9.2010
Det är också möjligt att delta endast veckoslutet fredag-söndag
- Plats: Vasa och Korsholm med omnejd
- Arrangör: Finlands svenska kyrkosångförbund
Vasa svenska församling, Korsholms svenska församling
- Partners: Suomen Kirkkomusiikkiliitto (vår inhemska systemorganisation) samt kyrkosångförbund och kyrkomusikorganisationer från alla nordiska länder
- Deltagare: 700-1000 personer från alla nordiska länder, inklusive vi själva!
Inbjudna representanter från de baltiska länderna

Bakgrund:

- De nordiska kyrkomusiksymposierna har länge samlat *kyrkomusiker* från hela Norden. Symposierna äger rum vart fjärde år (2004, 2008...).
- De nordiska kyrkosångsfesterna har kommit till för att samla *kyrkosångarna* på nordisk bas. De äger också rum vart fjärde år, men mellan symposierna. Den första nordiska kyrkosångsfesten ägde rum i Karlstad år 2002, den andra i Oslo år 2006.
- Eftersom både vår egen fest, den *allmänna finlandssvenska kyrkomusikfesten* (som ordnas vart femte år, senast år 2005), och den *nordiska kyrkosångsfesten* nästa gång infaller år 2010, står vi värdar och öppnar vår fest för våra nordiska sångarevänner.

Programidé:

- Verkstäder med kyrkomusik från olika tidsåldrar i olika stilar samt för äldre och yngre sångare, med en viss betoning på det som värdlandet har att ge
- Gemensamt sjungande, bl.a. nordiska psalmer i nya symfoniska arrangemang
- Balans mellan gemensamt sjungande, verkstäder och övrigt program

Planeringen

pågår redan i förbundets centrala organ i samarbete med de arrangerande församlingarna.

Uppladdningen

inför festen kommer att synas och kännas allt mer i kretsarna, i medlemskörerna och hos den enskilda sångaren, efterhand som september 2010 närmar sig.

Festen

skall bli en samling där alla våra egna sångare (både kyrkokörsveteraner och nya körmedlemmar) och alla våra nordiska gäster skall trivas!

Jack Mattsson in memoriam

*Vårt blod får syre i musikens lunga.
Vi hör en puls som ökar, när vi frågar,
men svaret är en hemlighet som lågar.
Den ger oss kraft, när dagarna är tunga.*

*Vi kan ge ord åt melodin och gunga
i rytmens återkomst, och om vi vågar,
kan vi ta tag i flöjtens höga bågar:
av längtan, sorg och glädje får vi sjunga.*

*Men plötsligt verkar rummets tystnad hård.
Kompositören, säger man, är borta,
och pausens eko blir ett slutackord.*

*Fast blodet pumpas ut i vår aorta,
finns det i hjärtats kammare ett jack.
Men för musiken vill vi säga tack.*

Foto: Anna-Lena Mattsson,
Ålandstidningen

Evander

Jack Mattsson
* 12.12.1954 † 11.11.2007

För en tid sedan nåddes vi av budet om musikern Jack Mattssons död. Jack var kompositör, arrangör, kapellmästare och flöjtist; en skapande konstnär med ett stort hjärta för alla människor. Sorgen och saknaden efter hans bortgång delas i vida kretsar av vårt musikliv.

Jack Mattssons främsta koppling till Finlands svenska kyrkosångsförbund är sviten *Vi vandrande själar*, som beställdes till kyrkomusikfesten 1995 i Karleby. Bakgrunden till verket var en vilja att ta vara på finlandssvenska folksånger. När tanken väcktes att sammanställa och arrangera ett större verk baserat på en del av de folksånger, som Göran Blomqvist hade samlat och gett ut, var Kaj-Gustav Sandholm övertygad om att Jack var lämplig för att arrangera musiken. Korallernas melodier passade ypperligt ihop med Jacks tonspråk, som är samtidigt gediget och lättillgängligt, med både konstmusikaliska och folksångerinflenser. Texterna i uppteckningarna var däremot fragmentariska och ställvis otydliga, så man bad Lars Huldén omarbete och dikta till där det behövdes. Så kunde diktarens och kompositörens arbete forma ett axplock av vår folksångerandliga sångskatt till en mycket uppskattad helhet. *Vi vandrande själar* var det första verk som kyrkosångsförbundet beställde uttryckligen för att uppföras av alla körer tillsammans, och upplevdes verkligen som en gemensam gåva och en gemensam uppgift av dem som var med. Sviten fick en förhandspremiär på Åland 1994 vid en minneskonsert för Estoniakatastrofens offer och sitt egentliga uruppförande vid Karlebyfesten 1995.

Jack Mattsson och Lars Huldén kom att samarbeta flera gånger till, bl.a. i sångspelet *Katrina*, som blev en av Jacks största framgångar och ett verk som gjorde honom känd för en bredare publik. *Katrina*, baserat på Sally Salminens historiska romaner satta i Åländsk miljö, uppfördes under två sommarsånger vid Tull- och Posthuset på Eckerö, och gästspelade också på Svenska Teatern i Helsingfors.

Vid sin död hade Jack påbörjat ytterligare ett samarbete med Lars Huldén, ett verk om den åländske konstnären och författaren Joel Pettersson.

Vi vandrande själar föregicks av ett annat kyrkomusikaliskt verk, som kan räknas som det mest betydelsefulla Jack Mattsson komponerat, nämligen *Åländskt Requiem* till text av prosten, diktaren och författaren Valdemar Nyman. Texten till *Åländskt Requiem* gavs ursprungligen ut i Ålands prosteris julbok St. Olof år 1989. Kaj-Gustav Sandholm tyckte att texten kallade på att komponeras, och gav den både till den likaså åländske kompositören Lars Karlsson (som senare komponerade oratoriet *Ludus Latruncolorum* för Oratoriekören på Åland) och till Jack. Efter en tids tystnad tog Jack kontakt för att visa skisser, som var så lovande att det blev bråttom att ansöka om pengar för kompositionsarbetet. Uruppförandet vid den finlandssvenska sångfesten i Ekenäs 1991 blev en stor succé, och följdes av ytterligare fem uppföranden under de två följande åren. 1992 framfördes *Åländskt Requiem* i Jomala kyrka på Åland, i Joensuu på festivalen Suomi Soi (i samband med Finlands 75-årsjubileum), samt som Finlands bidrag på det nordiska kyrkomusiksymposiet på Island. En CD-inspelning gjordes vid konserterna i Jomala. I Jomala var den åldrande Valdemar Nyman i publiken, och tackade Jack efter konserten med att slå ut med armarna och säga "Vad har du gjort med mig?!" Stunden efter det åländska uruppförandet var inte det enda tillfälle då dessa två konstnärers enastående verbala kommunikationsförmåga kom fram; redan den körövning, då de båda besökte Oratoriekören på Åland och berättade om sina tankar under skaparprocessen, var en oförglömlig upplevelse.

Jack Mattsson komponerade och arrangerade också för många andra och mycket skiftande sammanhang. Han skrev en svit med åländska folkvisor för Ålands sång- och musikförbund, komponerade verket *En hög visa på havsstranden* (också med text av Valdemar Nyman) till den finlandssvenska sångfesten på Åland 1996, och arrangerade folkvisor för skivinspelningar med den åländska sångerskan Eivor Lindström samt Luciamusik för Finlands sjungande Lucia år 1981, Ann-Lis Blomqvist. Han komponerade också kammarmusik, bl.a. ett verk för flöjt & cembalo för Ålands orgelfestival, en serenad för terör och stråkkvartett till minnet av den åländske sångaren Walton Grönroos och en pianotrio till minnet av sin teori- och kompositions lärare Einar Englund.

I sitt komponerande var Jack inspirerad bl.a. av Prokofjev och Sjostakovitj, och av "de tre stora B:na", som för honom var Bach, Beethoven och – sist men inte minst – The Beatles. Det var The Beatles, och särskilt Paul McCartneys kompositioner, som startade det brinnande musikintresse som så småningom förde honom till studier i kyrkomusik, flöjt och komposition vid Sibelius-akademien. Hans väg dit gick bl.a. via kompgruppsuppgifter i församlingen, privatstudier för Finströmkantorn Sture Isaksson, och det egna Beatlesinspirerade bandet The Butlers. Hans väg vidare under och efter studietiden var också mångfacetterad och inte alltid lätt. Bl.a. accepterade de "seriösa", experimentellt inriktade konstmusikkretsarna inte alltid hans tonspråk, med dess blandning av konstmusikaliska och folkliga eller "lätta" inflytanden – även om just den blandningen gav hans musik både tyngd och lyssnarvänlighet och gjorde den kär för många.

Jack var en känslig och hjälpsam person, vilket inte minst hans kompositioner till minnet av bortgångna musikerkolleger och hans villighet att arrangera och anpassa musik till olika beställares behov vittnar om. Han levde ensam, men bemödade sig om att hålla kontakt med sina vänner. Hans hemlandskap Åland betydde alltid mycket för honom, fastän han var bosatt i Helsingfors, där det fanns större efterfrågan på hans tjänster som kompositör, som arrangör och som kapellmästare, bl.a. på Svenska teatern. Tillvaron med ständiga frilansuppgifter i kombination med hans intensiva sätt att ge sig hän åt skapandet var slitsam, och under de sista åren av sitt liv led han av utbrändhet med ibland tillstötande kollapser. Hans psykiska illamående (som hans vänkrets kände till) bidrog sannolikt till att han inte tillräckligt uppmärksammade den fysiska sjukdom han led av (och som hans vänner inte kände till): ett blödande magsår, som han dog av i Mejlans sjukhus i Helsingfors.

Jack bar på djupa tankar om existentiella frågor, och det kristna budskapet var viktigt för honom, fastän han ansåg att kyrkan alltför mycket fjärrat sig från sitt ursprungliga budskap. Han hade stor humor, vilket märktes både i samtal och i hans musik. Just musiken, hans stora gåva till omvärlden, lever kvar efter hans död tillsammans med minnena av hans livfulla person. Några dagar efter Jacks död sändes ett tonsättarporträtt av honom i repris i radion. Efter programmets slut spelades *The long and winding road* av The Beatles. Sångens text, om "Den långa och vindlande vägen som leder till din dörr", fick en fördjupad innebörd – nu ljöd den till minnet av en känslig, hjärtlig och skapande människas vindlande väg genom livet, fram till himlens port.

Texten är sammanställd av Jan Hellberg efter samtal med Kaj-Gustav Sandholm och Guy Karlsson.

Foto: Asta Särs

* * * * *
* **Alla körsångare, dirigenter, understödare och vänner** *
* *tillönskas en* *
* **Fridfull Jul** *
* *och ett* *
* **Välsignat nytt år 2008!** *
* * * * *

Finlands svenska kyrkosångsförbund rf

c/o Stiftsgården Lärkkulla
Lärkkullavägen 22
10300 KARIS
Tfn: (019) 2757221, 040 8362213
Fax: (019) 2757221
E-post: jan.hellberg@evl.fi

Körbladet

Informationsblad för
Finlands svenska kyrkosångsförbund rf
Utkommer två gånger per år.
Redaktör: Jan Hellberg
Layout: Christine Tallberg
För osignerat material svarar Jan Hellberg.
Artiklar till Körbladet mottas med tacksamhet.